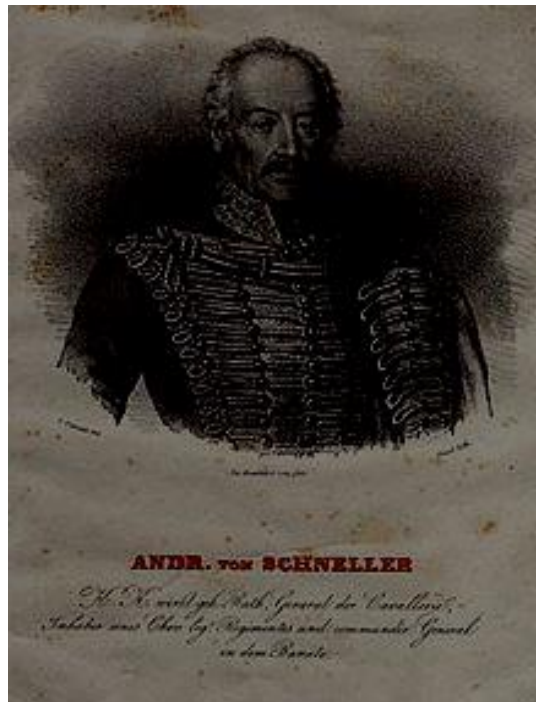


SCHNELLER ANDRÁS



1755-ben Sopronban született nemes Schneller András lovassági tábornok, valóságos belső titkos tanácsos, az osztrák császári Lipót Rend Nagykeresztese, a cs. kir. 5. könnyű lovasezred tulajdonosa, a város díszpolgára.

Iskoláit Sopronban végezte, majd 1775. április 1-jén, mint önkéntes belépett a cs. kir. 7. „gróf Kinsky” svalizér (könnyűlovas) ezredbe, ahol 1776. március 1-jén káplárnak, majd 1778. március 1-jén alhadnagynak nevezték ki. A könnyűlovas ezred katonáit Csehországból toborozták, és a cs. kir. 21. gyalogezred hadfogadó állomásán keresztül kerültek az alakulatukhoz. A német nyelvet anyanyelvi szinten ismerő Schneller András 1786. február 1-jén főhadnagyi rendfokozatba lépett elő, majd két év után, 1788. március 4-én 2. osztályú kapitánynak nevezték ki. A franciák ellen induló háborúban a főszerephez beosztva St. Croixnál kerültek ütközetbe. Az ezredben 1793. március 1-jén léptették elő 1. osztályú kapitánynak, és századparancsnoknak nevezték ki. Az új ezredparancsnok a soproni születésű Joseph von Stipsicz ezredes javasolta őrnagyi előléptetésre. Törzstiszti rendfokozatát 1797. március 21-én kapta meg, osztályparancsnoki beosztásba helyezték. Alezredesnek 1800. november 19-én lépett elő, hamarosan kinevezték a cs. kir. 10. huszárezredhez parancsnoknak, és 1801. május 18-án ezredesnek. Ezredével Versec, Újpecs, Saatz városokban állomásozott. Az 1805-ös évben Itáliában, Caldieronál harcoltak. Tábornoknak 1808. augusztus 25-én nevezték ki, és dandárparancsnok beosztást kapott. A drezdai ütközetben, mint hadosztályparancsnok, altábornagy (1813. márc.) vett részt. A lipcsei Népek Csatájában a tartalék hadseregnél volt hadosztályparancsnok. Bánáti főhadparancsnok 1823. február 10-től. A cs. kir. 5. könnyűlovas ezred tulajdonosi címét 1822. május 8-án kapta meg. A császár 1823. május

1-től valóságos belső titkos tanácsossá nevezte ki. A fenti címeket haláláig viselte. I. Ferenc osztrák császár, magyar király lovassági tábornokká léptette elő. A haditanács 1836. március 1-ji hatállyal helyezte nyugállományba.

Sopron város 1835. szeptember 30-án adományozott részére díszpolgári címet. Nyugállományba helyezése során kitüntették az osztrák császári Lipót Rend Nagykeresztjével. Nyugdíjasként Sopronban telepedett le, 1840. március 16-án hunyt el, katonai tiszteletadás mellett a régi evangélikus temetőben kapott sírhelyet. A temető felszámolásával sírja megszűnt.

Irodalom:

Réfi Attila: A császári királyi huszárság törzstiszti kara (1792-1815) p. 384.

Schmidt Bretano: Kaiserliche und K. K. Generale (1618-1815) p. 90.

Soproni Levéltár: XIV. (személyek) 95. sz. doboz

Készítette:

Hegedűs Elemér nyugállományú alezredes